

Warszawa, dnia 11 czerwca 2014 r.

00-102 Warszawa

Prokuratura Rejonowa
Warszawa-Śródmieście
ul. Krucza 38/42
00-512 Warszawa

ZAWIADOMIENIE
o popełnieniu przestępstwa

Na podstawie art. 304 § 1 k.p.k. zawiadamiam o popełnieniu w dniach od 21 stycznia br. do dnia złożenia niniejszego zawiadomienia, przez profesor Małgorzata Gersdorf, Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego przestępstwa określonego w **art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej** tj. nieudostępnienia wbrew obowiązkowi informacji publicznej oraz wnoszę o wszczęcie w tej sprawie postępowania przygotowawczego.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 15 stycznia 2015 roku złożonym za pośrednictwem ePUAP wniosłem do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o udostępnienie informacji publicznej w zakresie:

1. kopie treści (skan) umów zawartych z podmiotami zewnętrznymi w związku z postępowaniem w Trybunale Konstytucyjnym o sygn. K 58/13, w szczególności ale nie wyłącznie przygotowującymi pisma procesowe,
2. kopie treści (skan) faktur zawartych z w/w podmiotami za okres od 2013 do dnia udzielenia odpowiedzi,

Określiłem, że informacje w formie elektronicznej należy przesłać poprzez ePUAP.

Załącznik 1: wniosek z dnia 15 stycznia 2014 roku

W piśmie z dnia 21 stycznia 2013 roku Organ poinformował, że nie udzieli odpowiedzi na mój wniosek, bo nie jest to informacja publiczna. Organ nie przesłał żadnej z żądanych informacji.

Załącznik 2: pismo z dnia 21 stycznia 2014 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 08 czerwca 2015 roku w sprawie sygn. akt. II SAB/Wa 512/15 zobowiązała Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do wykonania wniosku.

Powyższy stan sprawy przedstawia tylko kluczowe, zasadnicze okoliczności dla stanu faktycznego i bytu przestępstwa. Bardzo proszę o przesłuchanie celem przedstawiania innych ważnych dokumentów mających znaczenie dla sprawy, w tym przekazania właściwych dowodów odnośnym władzom.

Konstytucja RP z 1997 roku w art. 61 ust. 1 stanowi, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów publicznych. W związku z tym, a szczególnie z faktem umieszczenia prawa do informacji publicznej w rozdziale Wolności i prawa polityczne, jest oczywiste, że dostęp do informacji stanowi warunek realizacji wielu praw obywatelskich (red. T. Gardocka, Obywatelskie prawo do informacji, Oficyna, Warszawa 2008). Dostęp do informacji publicznej określony jest również - jako prawo człowieka - w dokumentach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską: Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz.U. z 1993 r. nr 61, poz. 264 z późn. zm.) oraz Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz.U. z 1997 r. nr 38, poz. 167).

Ochrona prawa dostępu do informacji publicznej poprzez wprowadzenie sankcji jest istotna z punktu widzenia wagi tego prawa. Jak podnoszone jest w doktrynie: „Dostęp do informacji publicznej jest uznawany za konsekwencję przyjęcia zasady zwierzchności narodu wyrażonej w art. 4 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. Nr 78, poz. 483 (Konstytucja RP) [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46]. Z koncepcji podporządkowania organów państwa jego obywatelom wynika w szczególności postulat zapewnienia tym ostatnim pełnej informacji na temat działań administracji publicznej, dzięki czemu realna staje się odpowiedzialność osób

sprawujących funkcje publiczne przed społeczeństwem. W innym przypadku "obywatele nie dysponujący informacjami o biegu spraw publicznych, także w skali lokalnej, nie mogą realizować swoich praw jako członkowie zbiorowości, do której należy władza zwierzchnia" [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46].”.

Dla bytu przestępstwa określonego w art. 23 **wystarczy fakt, że informacja publiczna nie została udostępniona** (T. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2004). Zwracam również uwagę, że zawiadomienie jest uzasadnione z tego powodu i nie można uznać, że w przedmiotowej sprawie należy rozstrzygnąć w oparciu o przepisy prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 22 lutego 2010 r. (sygn. akt II Kp 10/10) ***nie sposób warunkować prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, od prawomocnego zakończenia postępowania administracyjnego na bezczynność organów administracji, albowiem są to zupełnie różne i tylko pozornie zależne od siebie postępowania.*** Linia ta została potwierdzona m.in. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w sprawie III Kp 381/13, w której toku stwierdzono, że „*żaden z trybów [administracyjny i sądowno-administracyjny] nie wyłącza odpowiedzialności karnej z tytułu art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej*” czy w postanowieniu Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie V Kp 107/12, gdzie stwierdzono, że „*organy postępowania karnego mają prawo i obowiązek samodzielnie dokonać oceny słuszności odmowy udzielenia informacji publicznej*”.

Znamiona strony podmiotowej przestępstwa z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w przypadku wnioskowego trybu żądania udostępnienia informacji publicznej wymagają zatem ustalenia i udowodnienia, że:

a) podmiot zobowiązany działa z zamiarem bezpośrednim - wie, że istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie nie chce udostępnić informacji,

b) podmiot zobowiązany działa z zamiarem ewentualnym - przewiduje możliwość istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie godzi się (akceptuje) na nieudostępnienie informacji.

Wobec powyższego, nie pozostają wątpliwości, że Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego dopuścił się popełnienia czynu określonego w art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Do oceny prokuratora pozostawiam ustalenie, czy działał on z zamiarem bezpośrednim (na co wskazują, w mojej ocenie okoliczności sprawy), czy z zamiarem ewentualnym.

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

.....

Załączniki: wymienione w uzasadnieniu